YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
26 päivänä kesäkuuta 2003 *

Yhdistetyissä asioissa C-182/03 R ja C-217/03 R,

Belgian kuningaskunta, asiamiehenään A. Snoecx, avustajinaan avocat P. Kelley, avocat B. van de Walle de Ghelcke ja avocat J. Wouters,

kantajana asiassa C-182/03 R,

ja
Forum 187 ASBL, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan barrister J. Killick ja barrister A. Sutton,

kantajana asiassa C-217/03 R,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Di Bucci, R. Lyal ja G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

joissa kantajat vaativat yhteisöjen tuomioistuinta lykkäämään Belgian kuningaskunnan Belgiaan sijoittautuneiden koordinointikeskusten hyväksi toteuttamaa tukijärjestelmää koskevan 17 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 564 lopullinen täytäntöönpanoa tai määräämään välitoimia,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Menettely asiassa C-182/03 R

1 Belgian kuningaskunta on nostanut EY 230 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.4.2003 ja jossa vaaditaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Belgian kuningaskunnan Belgiaan sijoittautuneiden koordinointikeskusten hyväksi toteuttamaa tukijärjestelmää koskevan 17 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 564 lopullinen (jäljempänä riidanalainen päätös).

2 Kyseinen jäsenvaltio vaati yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämässään erillisessä asiakirjassa EY 242 artiklan nojalla, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklan toisen kohdan, siltä osin kuin siinä määrätään, että järjestelmään perustuvia etuja ei voida jatkaa uudistamalla voimassa olevia lupia, sekä kyseisen artiklan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen täytäntöönpanoa lykätään, kunnes pääasiassa annetaan lopullinen tuomio.

3 Sen jälkeen, kun komissio oli oikaissut riidanalaista päätöstä, Belgian kuningaskunta esitti työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti uuden perusteen yhtäältä kumoamiskanteensa ja toisaalta lykkäämistä koskevan hakemuksensa tueksi yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 9.5.2003 jätetyillä asiakirjoilla.

4 Kyseisen uuden perusteen esittämisen vuoksi Belgian kuningaskunta on myös vaatinut lykkäämistä koskevan hakemuksen yhteydessä työjärjestyksen 84 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään välittömästi jo ennen kuin komissio on esittänyt huomautuksensa.

5 Komissio esitti 22.5.2003 kirjalliset huomautuksensa lykkäämistä koskevasta hakemuksesta.

6 Asianosaisia on kuultu niiden esittämien suullisten huomautusten johdosta 3.6.2003 välitoimimenettelyn istunnossa, joka järjestettiin yhdessä asiassa C-217/03 R pidetyn istunnon kanssa.

Menettely asiassa C-217/03 R

7 Forum 187 ASBL (jäljempänä Forum 187) on nostanut EY 230 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.4.2003 ja kirjattu numerolla T-140/03 ja jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan riidanalainen päätös.

8 Samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämässään erillisessä asiakirjassa Forum 187 on vaatinut riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, kunnes pääasiassa annetaan lopullinen tuomio, sekä kaikkien sellaisten muiden välitoimien määräämistä, jotka katsotaan asiassa tarpeellisiksi. Samassa asiakirjassa se on lisäksi vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään välittömästi jo ennen kuin komissio on esittänyt huomautuksensa.

9 Komissio esitti 15.5.2003 kirjalliset huomautuksensa lykkäämistä koskevasta hakemuksesta.

10 Ottaen huomioon, että tämä asia liittyy asiaan C-182/03, ja kuultuaan asianosaisia yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) luopui 16.5.2003 annetulla määräyksellä asian T-140/03 käsittelystä yhteisöjen tuomioistuimen hyväksi.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen luovuttua asian käsittelystä kumoamiskanne kirjattiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamossa numerolla C-217/03 ja lykkäämistä koskeva hakemus numerolla C-217/03 R.

12 Forum 187 esitti lisävaatimuksia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.5.2003 jättämässään asiakirjassa sen jälkeen, kun komissio oli oikaissut riidanalaista päätöstä.

13 Asianosaiset esittivät suulliset huomautuksensa 3.6.2003 välitoimimenettelyn istunnossa, joka järjestettiin yhdessä asiassa C-182/03 R pidetyn istunnon kanssa.

Asioiden yhdistäminen

14 Koska lykkäämistä koskevat hakemukset liittyvät toisiinsa, ne on syytä käsitellä tätä määräystä varten työjärjestyksen 43 artiklan mukaisesti yhdessä.

15 Asian C-217/03 R asianosaiset ovat antaneet suullisen käsittelyn aikana suostumuksensa siihen, että ranska on ainoa oikeudenkäyntikieli pelkästään määräystä varten, jossa määrätään lykkäämistä koskevasta hakemuksesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat

Voimassa olevien tukijärjestelmien valvonta yhteisön oikeudessa

16 EY 88 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Se tekee jäsenvaltioille ehdotuksia yhteismarkkinoiden asteittaisen kehittämisen tai yhteismarkkinoiden toiminnan kannalta aiheellisiksi toimenpiteiksi.

2. Jos komissio vaadittuaan niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa, toteaa, että valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty tuki ei 87 artiklan mukaan sovellu yhteismarkkinoille taikka että tällaista tukea käytetään väärin, se tekee päätöksen siitä, että asianomaisen valtion on komission asettamassa määräajassa poistettava tuki tai muutettava sitä."

17 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Jos komissio katsoo, että voimassa oleva tukiohjelma ei sovellu tai ei enää sovellu yhteismarkkinoille, se ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle alustavasta kannastaan ja antaa tälle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi pidentää tätä määräaikaa."

Koordinointikeskuksia koskeva Belgian verojärjestelmä

18 Koordinointikeskuksia koskevaa Belgian verojärjestelmää säännellään koordinointikeskusten perustamisesta 30.12.1982 tehdyllä kuninkaan päätöksellä nro 187 (Moniteur belge 13.1.1983), sellaisena kuin se on useaan otteeseen täydennettynä ja muutettuna.

19 Etujen saaminen tästä järjestelmästä edellyttää, että keskukselle on myönnetty etukäteen yksilöllinen lupa kuninkaan päätöksellä. Kyseisen luvan saamiseksi keskuksen on kuuluttava luonteeltaan monikansalliseen konserniin, jonka osa-

kepääoman ja rahastojen määrä on vähintään miljardi Belgian frangia ja jonka konsolidoidun vuosiliikevaihdon määrä on vähintään 10 miljardia Belgian frangia. Ainoastaan tietyt valmistelevat, avustavat tai keskittämistoimet ovat sallittuja, ja rahoitusalan yritykset on suljettu kyseisen järjestelmän etujen ulkopuolelle. Keskusten palveluksessa Belgiassa on oltava vähintään 10 kokopäiväistä työntekijää toiminnan kahden ensimmäisen vuoden aikana.

20 Keskukselle myönnetty lupa on voimassa 10 vuotta ja se voidaan uudistaa samaksi ajaksi.

21 Verojärjestelmä, josta luvan saaneet koordinointikeskukset hyötyvät, poikkeaa yleisesti sovellettavasta verojärjestelmästä monessa suhteessa.

22 Ensinnäkin keskusten verotettava tulo määräytyy kiinteämääräisesti niin sanotun cost plus -menetelmän mukaan. Se vastaa prosenttiosuutta menojen ja toimintakulujen määrästä.

23 Toiseksi keskukset on vapautettu kiinteistöverosta niiden kiinteistöjen osalta, joita ne käyttävät ammattitoiminnan harjoittamiseen.

24 Kolmanneksi keskukseen tehtävistä pääomasijoituksista ja sen yhtiöjärjestyksen mukaisen pääoman korotuksista ei tarvitse maksaa 0,5 prosentin rekisteröintimaksua.

25 Neljänneksi keskusten jakamat osingot, korot ja rojaltit yhtäältä, joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta, ja keskusten talletuksista saamat tulot toisaalta ovat vapautettuja lähdeverosta.

26 Viidenneksi keskukset maksavat vuotuista veroa, jonka vahvistettu määrä on 400 000 Belgian frangia kutakin kokopäiväistä työntekijää kohti mutta joka ei voi olla suurempi kuin 4 000 000 BEF keskusta kohti.

Haitallista verokilpailua koskevat neuvoston toimenpiteet

27 Neuvosto hyväksyi 1.12.1997 haitallista verokilpailua koskevan yleisen pohdinnan yhteydessä yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt (EYVL 1998, C 2, s. 2). Tässä yhteydessä jäsenvaltiot sitoutuivat poistamaan asteittain verotuksellisista toimenpiteistä tietyt haitallisiksi määritellyt kohdat, kun taas komissio ilmaisi aikomuksensa tarkastella tai tarkastella uudelleen jäsenvaltioissa voimassa olevia verojärjestelmiä valtiontukia koskeviin sääntöihin nähden.

28 Koordinointikeskusten verojärjestelmää koskeva Belgian lainsäädäntö oli yksi kansallisista verotusta koskevista toimenpiteistä, joita nämä eri aloitteet koskivat.

Riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltäneet tosiseikat

29 Komissio oli tarkastellut koordinointikeskusten verojärjestelmää, kun se otettiin käyttöön. Erityisesti päätöksillä, jotka annettiin tiedoksi 16.5.1984 ja 9.3.1987

päivätyillä kirjeillä (jäljempänä vuoden 1984 ja vuoden 1987 päätökset), komissio oli katsonut pääosin, että tällainen järjestelmä, joka perustui koordinointikeskusten tulojen määrittelyyn kiinteämääräisesti, ei sisältänyt tukea.

30 Hyväksyttyään 11.11.1998 tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen (EYVL C 384, s. 3) komissio ryhtyi tarkastelemaan yleisesti jäsenvaltioiden verolainsäädäntöä valtiontukea koskevien sääntöjen näkökulmasta.

31 Tässä yhteydessä komissio pyysi helmikuussa 1999 Belgian viranomaisilta joitakin tietoja, jotka koskivat erityisesti koordinointikeskuksiin sovellettavaa järjestelmää. Belgian viranomaiset vastasivat maaliskuussa 1999.

32 Heinäkuussa 2000 komission yksiköt ilmoittivat mainituille viranomaisille, että kyseinen järjestelmä ilmeisesti sisälsi valtiontukea. Komission yksiköt pyysivät asetuksen N:o 659/1999 17 artiklan 2 kohdan mukaisen yhteistoimintamenettelyn aloittamiseksi Belgian viranomaisia esittämään huomautuksensa kuukauden määräajassa.

33 Belgian viranomaiset korostivat joulukuussa 2000 ja syyskuussa 2001 lähetetyissä kirjeissä, että komissiolla kollegiaalisesti, ei sen yksiköillä, oli oikeus ottaa kantaa asiaan ja aloittaa yhteistoimintamenettely.

34 Komissio antoi 11.7.2001 EY 88 artiklan 1 kohdan perusteella neljä hyödyllisiä toimenpiteitä koskevaa ehdotusta erityisesti koordinointikeskuksiin sovellettavan järjestelmän osalta. Se ehdotti Belgian viranomaisille, että ne hyväksyisivät joukon muutoksia kyseiseen järjestelmään, ja ennakoi samalla, että ennen kyseisten toimenpiteiden hyväksymistä luvan saaneet keskukset voisivat edelleen väliaikaisesti käyttää hyväkseen aikaisempaa järjestelmää 31.12.2005 saakka.

35 Belgian viranomaiset esittivät 19.9.2001 päivätyssä kirjeessään joukon huomautuksia, jotka koskivat noudatettua menettelyä sekä pääasiaa.

36 Koska komission ehdottamia hyödyllisiä toimenpiteitä ei hyväksytty, komissio aloitti asetuksen N:o 659/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti muodollisen tutkintamenettelyn päätöksellä, joka annettiin tiedoksi 27.2.2002 päivätyllä kirjeellä (EYVL C 147, s. 2). Se kehotti Belgian kuningaskuntaa erityisesti esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot kyseisen toimenpiteen arvioimiseksi. Se kehotti myös kyseistä jäsenvaltiota ja kolmansia, joita asia koski, esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot sen ratkaisemiseksi, oliko kyseisen järjestelmän edunsaajien hyväksi syntynyt perusteltu luottamus, joka edellytti siirtymätoimenpiteistä määräämistä.

37 Sen jälkeen, kun alkuperäistä yhden kuukauden määräaikaa oli pidennetty, Belgian viranomaiset toimittivat 12.4.2002 päivätyllä kirjeellä lausuntonsa komissiolle.

38 Mainitut viranomaiset antoivat 16.5.2002 päivätyllä kirjeellä tiedoksi alustavan luonnoksen laiksi, jonka tarkoituksena oli muuttaa kuninkaan päätöstä nro 187. Komissio kirjasi kyseisen alustavan luonnoksen uutena tukena viitenumerolla N351/2002.

39 Useiden kokousten jälkeen komissio lähetti heinäkuussa 2002 Belgian kuningaskunnalle lisätietojen toimittamista koskevan pyynnön, joka koski sekä olemassa olevaa järjestelmää että tiedoksi annettua luonnosta. Belgian viranomaiset vastasivat pyyntöön 30.8.2002 päivätyllä kirjeellä. Kolmannet, joita asia koski, osallistuivat myös kyseisen toimenpiteen muodolliseen tutkintamenettelyyn.

Riidanalainen päätös

40 Komissio teki 17.2.2003 riidanalaisen päätöksen, joka annettiin tiedoksi Belgian kuningaskunnalle samana päivänä. Todettuaan, että kyseisen päätöksen päätösosan 2 artiklan muotoilu saattoi vaikuttaa perustelujen 122 ja 123 kohdassa tehtyihin päätelmiin nähden ristiriitaiselta, komissio päätti 23.4.2003 muuttaa 2 artiklaa oikaisun avulla. Kyseinen oikaisu annettiin tiedoksi mainitulle jäsenvaltiolle 25.4.2003.

41 Komissio perusteli riidanalaisessa päätöksessä aluksi koordinointikeskuksia koskevan järjestelmän luokittelua voimassa olevaksi tueksi sekä noudattamansa menettelyn oikeudellista perustaa. Kyseisessä päätöksessä esitetään, että asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b alakohta voisi olla käsiteltävänä olevassa asiassa oikeudellisena perustana ja että muussa tapauksessa EY 87 ja EY 88 artikla ovat välttämättömiä todellisena oikeusperustana, johon komission toiminta perustuu.

42 Komissio esitti riidanalaisessa päätöksessä vielä, että vaikka päätös olisi tulkittava vuoden 1984 ja vuoden 1987 päätösten peruuttamiseksi tai muuttamiseksi, riidanalainen päätös täyttää edellytykset, jotka koskevat komissiolla olevaa oikeutta peruuttaa kaikki myönteiset toimet, jotka ovat lainvastaisia, tai muuttaa niitä.

43 Jäljempänä riidanalaisessa päätöksessä komissio katsoo, että eri toimenpiteet, jotka muodostavat koordinointikeskuksia koskevan verojärjestelmän, täyttävät EY 87 artiklan 1 kohdassa määrätyt edellytykset ja että niihin ei voida soveltaa mitään saman artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista.

44 Koordinointikeskukset vetoavat perusteltuun luottamukseen, ja tästä riidanalaisen päätöksen perusteluissa täsmennetään seuraavaa:

"(117) Komissio myöntää, että tuensaajilla on perusteltu luottamus. Kyseisen perustellun luottamuksen vuoksi komissio myöntää keskuksille, joilla on 31.12.2000 voimassa oleva lupa, oikeuden käyttää hyväkseen järjestelmän etuja niiden päätöksen tekohetkellä voimassa olevan luvan päättymiseen ja enintään 31.12.2010 saakka. Tämä kanta perustuu jäljempänä esitettäviin seikkoihin.

(118) — — veroviranomaisten antamat hyväksymiset koskevat vain tosiseikkoja eivätkä kuvaa millään tavalla sovellettavaa järjestelmää. Niillä ei siis voida antaa oikeudellisia takeita siitä, että järjestelmä pysyy voimassa seuraavat kymmenen vuotta sellaisena kuin se on luvan antamishetkellä.

(119) — — Vaikka lupa ei olekaan järjestelmän pysyvyyden tai sen edullisuuden tae, komissio myöntää, että keskuksen perustamisesta, toteutetuista investoinneista ja tehdyistä sitoumuksista on päätetty taloudellisten ehtojen, mukaan lukien verojärjestelmä, tiettyä jatkuvuutta koskevin kohtuullisin ja oikeutetuin odotuksin. Tämän vuoksi komissio on päättänyt sallia siirtymäkauden, joka mahdollistaa *cost plus* -järjestelmän lakkaamisen asteittain nykyisten edunsaajien osalta.

(120) Koska luvilla ei taata mitään oikeutta järjestelmän pysyvyyteen eikä sitä koskevien säännösten edullisuuteen edes luvan voimassaolon ajaksi, komissio katsoo, että niillä ei voida missään tapauksessa antaa oikeutta järjestelmän tarjoamien etujen uudistamiseen voimassa olevien lupien päättymisajankohtaa pitemmälle. Lupien nimenomainen rajoittaminen kymmeneen vuoteen estää sen, että tällaista automaattista uudistamista koskeva perusteltu luottamus, mikä muistuttaisi käytännöllisesti katsoen ikuista lupaa, olisi voinut syntyä."

45 Riidanalaisen päätöksen perustelujen 121—123 kohdassa olevissa päätelmissä todetaan seuraavaa:

"(121) Komissio toteaa, että koordinointikeskuksiin Belgiassa sovellettava verojärjestelmä ei sovellu yhteismarkkinoille ja että se on lakkautettava siltä osin kuin sen eri osatekijät ovat yhteensoveltumattomia joko kumoamalla ne tai muuttamalla niitä. Tämän päätöksen tiedoksiantamisesta lukien kyseiseen järjestelmään tai sen osatekijöihin perustuvia etuja ei voida enää myöntää uusille edunsaajille eikä niitä voida jatkaa voimassa olevia lupia uudistamalla. Komissio toteaa, että vuonna 2001 luvan saaneet keskukset eivät enää saa etuja järjestelmän perusteella 31.12.2002 lukien.

(122) Niiden keskusten osalta, joita järjestelmä tällä hetkellä koskee, komissio myöntää, että vuoden 1984 päätös, jolla hyväksyttiin kuninkaan päätös nro 187, sekä kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen parlamentin kysymykseen antama vastaus loivat perustellun luottamuksen siihen, että järjestelmällä ei rikota perustamissopimuksen valtiontukea koskevia sääntöjä.

(123) Edunsaajien perustellun luottamuksen ja oikeusvarmuuden kunnioittamisella voidaan lisäksi perustella sitä, että jo luvan saaneiden keskusten osalta myönnetään kohtuullinen määräaika järjestelmän vaikutusten lakkauttamiseksi merkittävien investointien vuoksi, jotka tällä perusteella on mahdollisesti toteutettu. Komissio katsoo, että tämä kohtuullinen määräaika päättyy 31.12.2010. Ne keskukset, joiden lupa päättyy ennen kyseistä ajankohtaa, eivät voi enää käyttää hyväkseen tätä järjestelmää kyseisen päättymispäivän jälkeen. Luvan päättymispäivän ja joka tapauksessa 31.12.2010 jälkeen kyseisten veroetujen myöntäminen tai säilyttäminen on lainvastaista."

46 Riidanalaisen päätöksen päätösosan kahden ensimmäisen artiklan oikaistu sanamuoto on seuraava:

"1 artikla

Belgiassa tällä hetkellä voimassa olevan kuninkaan päätöksen nro 187 perusteella luvan saaneiden koordinointikeskusten hyväksi toteutettu verojärjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumaton valtiontukijärjestelmä.

2 artikla

Belgian on lakkautettava 1 artiklassa tarkoitettu tukijärjestelmä tai muutettava sitä, jotta se olisi yhteismarkkinoille soveltuva.

Kyseiseen järjestelmään tai sen osatekijöihin perustuvia etuja ei voida enää myöntää uusille edunsaajille eikä niitä voida jatkaa uudistamalla voimassa olevia lupia tämän päätöksen tiedoksi antamisesta lukien.

Niiden keskusten osalta, jotka ovat saaneet luvan jo ennen 31.12.2000, järjestelmän vaikutukset voidaan pitää voimassa tämän päätöksen tiedoksiantamisen ajankohtana voimassa olleen yksittäisen luvan päättymiseen ja enintään 31.12.2010 saakka. Toisen kohdan mukaan tämän päätöksen kohteena olevaan järjestelmään perustuvaa etua ei voida enää myöntää edes väliaikaisesti siinä tapauksessa, että lupa uudistetaan ennen kyseistä ajankohtaa."

Riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen tapahtuneet tosiseikat

47 Kuninkaan päätökseen nro 187 tehdyt muutokset, jotka Belgian viranomaiset antoivat tiedoksi komissiolle 16.5.2002, hyväksyttiin Belgian parlamentissa 24.12.2002 ja julkaistiin Moniteur belgessä sen jälkeen 31.12.2002. Niiden voimaantulosta on päätettävä kuninkaan päätöksellä.

48 Komissio teki 23.4.2003 ensimmäisen päätöksen Belgian viranomaisten tiedoksiantamista koordinointikeskuksiin sovellettavaa järjestelmää koskevista muutoksista (jäljempänä 23.4.2003 tehty päätös). Se hyväksyi osittain näiden muutosten seurauksena syntyneen järjestelmän mutta aloitti muodollisen tutkintamenettelyn tiettyjen verovapautusten säilyttämisen osalta.

49 Kyseisestä päätöksestä käy ilmi, että komissio antoi periaatteellisen suostumuksensa kiinteämääräisen cost plus -menetelmän käytölle ja sille tavalle, jolla kyseistä menetelmää tästä lähtien sovelletaan. Sitä vastoin tutkintamenettely on aloitettu puuttuvan verotuksen osalta, joka näyttää koskevan koordinointikeskuksille myönnettyjä epänormaaleja tai vapaaehtoisia etuja sekä vapautusta lähdeverosta ja pääoman hankintaverosta.

50 Lisäksi komission yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 28.5.2003 lähettämästä faksista käy ilmi, että Belgian kuningaskunta on 26.5.2003 päivätyllä kirjeellä antanut EY 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi, että se aikoi myöntää 31.12.2005 saakka tiettyjä veroetuja yrityksille, jotka olivat koordinointikeskuksia koskevan järjestelmän alaisia 31.12.2000 ja joiden lupa päättyy 17.2.2003 ja 31.12.2005 välisenä aikana.

51 Belgian kuningaskunta pyysi myös samana päivänä neuvostolle osoitetulla kirjeellä, että kyseiset toimenpiteet todettaisiin yhteismarkkinoille soveltuviksi EY 88 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

52 Ecofin-neuvosto ilmaisi 3.6.2003 pidetyn kokouksensa aikana periaatteellisen suostumuksensa tähän pyyntöön ja antoi pysyvien edustajien komitean tehtäväksi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta neuvosto voisi tehdä suunnitellun päätöksen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ennen kesäkuun 2003 loppua.

Asianosaisten lausumat

Kanteen tutkittavaksi ottaminen asiassa C-217/03 R

53 Forum 187 katsoo, että sen kanne pääasiassa voidaan ottaa tutkittavaksi. Yhtäältä se katsoo voivansa toimia omissa nimissään, koska sillä oli aktiivinen rooli hallinnollisessa menettelyssä ja koska riidanalaisella päätöksellä vaa-

rannetaan sen olemassaolon oikeutus. Toisaalta sillä on käsityksensä mukaan kelpoisuus toimia jäsentensä nimissä, joita kyseinen päätös koskee suoraan ja erikseen.

54 Komissio korostaa kirjallisissa huomautuksissaan sen sijaan, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, minkä seurauksena lykkäämistä koskevaa hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi. Itse asiassa riidanalainen päätös ei komission mukaan koske Forum 187:ää suoraan ja erikseen.

55 Toimenpide, joka vaikuttaa tietyn henkilöryhmän yleisiin etuihin, ei komission mukaan koske erikseen yhdistystä, jonka tehtävänä on edistää kyseisen henkilöryhmän yhteisiä etuja. Myöskään pelkästään se seikka, että se on osallistunut hallinnolliseen menettelyyn, ei riitä perustamaan oikeutta nostaa kannetta. Forum 187:llä ei komission mukaan ole mitään erityistä asemaa Belgian viranomaisiin nähden eikä riidanalainen päätös myöskään vaaranna sen olemassaolon oikeutusta. Myöskään sen jäsenillä ei ole oikeutta riitauttaa yleistä tukijärjestelmää koskevaa päätöstä, joten Forum 187 ei voi myöskään asettua näiden sijaan.

Fumus boni juris

56 Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n pääasiassa nostamien kanteiden kohteet eivät ole täysin yhteneväisiä. Kun Forum 187 vaatii kumoamaan riidanalaisen päätöksen kokonaan, kyseisen jäsenvaltion kanteessa pyritään päätöksen kumoamiseen ainoastaan siltä osin kuin siinä ei mahdollisteta edes väliaikaisesti sellaisten koordinointikeskusten lupien uudistamista, jotka saavat etuja kyseisen järjestelmän perusteella 31.12.2000.

57 Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n esittämät perusteet sen osoittamiseksi, että fumus boni juris -edellytys täyttyy, eroavat näin ollen, joten on asianmukaista käsitellä niitä erikseen.

Fumus boni juris asiassa C-182/03 R

58 Fumus boni juris -edellytyksen täyttymisen osoittamiseksi Belgian kuningaskunta esittää neljä perustetta, joita se on täydentänyt erillisellä asiakirjalla esittämällään uudella perusteella.

59 Se väittää ensimmäisessä perusteessaan, että koska komissio ei ole myöntänyt kohtuullista määräaikaa sille ja koordinointikeskuksille, joiden lupa päättyy riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamista seuraavien kuukausien aikana, se on rikkonut EY 88 artiklan 2 kohtaa ja loukannut oikeusvarmuuden ja perustellun luottamuksen suojan periaatteita sekä suhteellisuusperiaatetta. Koska ei ole määrätty kohtuullisesta määräajasta, Belgian kuningaskunta ei voi saattaa asianmukaisesti päätökseen tarvittavaa lainsäädäntömenettelyä, sen tiedoksiantamia järjestelmän muutoksia koskevaa menettelyä ei oteta lainkaan huomioon, se on vastoin EY 88 artiklan 2 kohtaa, jossa, kuten asiassa 173/73, Italia vastaan komissio, 2.7.1974 annetusta tuomiosta (Kok. 1974, s. 709, Kok. Ep. II, s. 323, 12 kohta) ilmenee, myönnetään periaatteessa jäsenvaltiolle määräaika voimassa olevan tukijärjestelmän muutoksiin sopeutumiseksi, ja sen puuttumisesta aiheutuu Belgian kuningaskunnalle monenlaista vahinkoa. Niiden koordinointikeskusten osalta, joiden luvan voimassaolo päättyy piakkoin, kyseisen järjestelmän ennakoitua aiempi lakkaaminen merkitsisi konkreettisesti niiden toiminnan välitöntä päättymistä ja erittäin huomattavia taloudellisia seuraamuksia, koska tällaiseen muutokseen valmistautumiseksi tarvittaisiin vähintään 18 kuukauden aika.

60 Belgian kuningaskunta korostaa toisessa perusteessaan, että koordinointikeskuksilla oli perusteltu luottamus siihen, että lupa on mahdollista uudistaa. Tämä perusteltu luottamus perustui yhtäältä haitallisia verotoimenpiteitä koskevaan neuvoston työskentelyyn, josta ilmeni, että keskukset, joiden lupa päättyi ennen

vuotta 2005, voivat edelleen käyttää hyväkseen nykyisen järjestelmän etuja kyseiseen ajankohtaan saakka luvan uudistamisen kautta tai muutoin. Toisaalta Belgian lainsäädännöstä ja sen valmistelutöistä ilmenee, että koordinointikeskuksia koskeva järjestelmä on luonteeltaan pysyvä, mihin sisältyy oikeus luvan uudistamiseen edellyttäen, että keskus täyttää kuninkaan päätöksessä nro 187 vahvistetut objektiiviset edellytykset.

61 Kolmas peruste perustuu yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamiseen. Keskukset, joiden lupa päättyy riidanalaisen päätöksen tekemistä seuraavien kuukausien kuluessa, olivat Belgian kuningaskunnan mukaan ainoat, joita kohtuullinen määräaika ei koske, eikä kyseinen kohtelun erilaisuus ole perusteltu.

62 Neljännessä perusteessaan Belgian kuningaskunta vetoaa siihen, että riidanalainen päätös ei ole oikeudellisesti riittävästi perusteltu niiden syiden osalta, jotka ovat saaneet komission kieltämään erotuksetta kaikkien lupien uudistamisen kyseisen päätöksen tiedoksiantopäivästä lukien, sen jälkeen, kun se oli myöntänyt, että kohtuullinen siirtymäkausi on tarpeen.

63 Uuden perusteen mukaan riidanalaisen päätöksen oikaisu on tehnyt erittäin epävarmaksi sen, miten kyseistä päätöstä on tulkittava.

64 Kirjallisissa huomautuksissaan komissio toteaa olevansa valmis ottamaan heti huomioon sen, että pääasian kanne ei ole ilmeisen perusteeton, mutta esittää lisäksi huomautuksia Belgian kuningaskunnan esittämistä viidestä perusteesta.

65 Ensimmäisen perusteen osalta komissio korostaa, että kyseinen jäsenvaltio voi saattaa voimaan viivytyksettä uuden järjestelmän, joka on mahdollistettu olennaisilta osin 23.4.2003 tehdyllä päätöksellä, niin, ettei mikään erityinen määräaika ole tarpeen. Se korostaa myös, että Belgian viranomaisilla ei ole velvollisuutta kansallisen oikeuden mukaan uudistaa lupaa. Sen siirtymäkauden osalta, joka koordinointikeskuksille olisi pitänyt myöntää, komissio katsoo, että se alkoi jo vuonna 1997, koska kyseisen ajankohdan jälkeen niille lähetettiin lukuisia "merkkejä", joissa ennakoitiin järjestelmän asettamista kyseenalaiseksi.

66 Neuvoston toimiin perustuvan perustellun luottamuksen osalta komissio muistuttaa, että nämä ovat luonteeltaan väliaikaisia. Lisäksi se väittää, että neuvoston asiakirjoja, joihin Belgian viranomaiset vetoavat, on mahdollista tulkita myös muulla tavoin kuin kyseisten viranomaisten esittämällä tavalla. Se kiistää myös koordinointikeskuksia koskevan järjestelmän väitetyn pysyvyyden.

67 Lisäksi komissio kiistää kolmannessa perusteessa väitetyn syrjinnän olemassaolon. Se korostaa erityisesti, että kaikki koordinointikeskukset, joiden lupa oli voimassa riidanalaisen päätöksen tekohetkellä, ovat voineet käyttää hyväkseen lupaa vähintään kymmenen vuoden ajan, mukaan lukien keskukset, joiden lupa päättyy kyseisen päätöksen tekopäivää seuraavien kuukausien kuluessa. Se muistuttaa lisäksi, että sillä on velvollisuus varmistaa vääristymätön kilpailu yhteismarkkinoilla.

68 Vastatessaan neljänteen perusteeseen, joka koskee puutteellisia perusteluja, komissio korostaa, että sillä ei ole velvollisuutta perustella erityisesti määräystä yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen palauttamisesta sen enempää kuin velvollisuutta esittää erityistä perustelua sen oikeuttamiseksi, että se täyttää olemassa olevien tukijärjestelmien pysyvää valvontaa koskevan velvollisuutensa, joka sille asetetaan EY 88 artiklan 1 kohdassa.

69 Vastauksena Belgian kuningaskunnan esittämään uuteen perusteeseen komissio väittää, että riidanalaisessa päätöksessä, sellaisena kuin se on oikaistuna, sallitaan koordinointikeskusten, joiden lupa on uudistettu 1.1.2001 ja 17.2.2003 välisenä aikana, säilyttää kyseisen järjestelmän vaikutuksista seuraavat edut. Mitään epäselvyyttä kyseisen päätöksen merkityksestä ei komission mukaan ole, ja Belgian viranomaisia informoitiin joka tapauksessa asianmukaisesti hyvissä ajoin komission aikomuksista. Komissio epäilee siis, voidaanko kyseinen peruste ottaa tutkittavaksi, ja väittää, että se on lisäksi ilmeisen perusteeton.

Fumus boni juris asiassa C-217/03 R

70 Forum 187 esittää neljä perustetta hakemuksensa fumus boni juriksen tueksi.

71 Ensimmäisessä perusteessaan se väittää, että riidanalaiselta päätökseltä puuttuu oikeudellinen perusta ja että sillä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta. Kun otetaan huomioon komission 15 vuotta aikaisemmin omaksumat kannanotot, kyseinen päätös ei voi perustua asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan b alakohdan v alakohtaan, koska siinä ei viitata mitenkään yhteismarkkinoiden kehitykseen eikä EY 87 ja EY 88 artiklaan. Päätöksessä ei voida myöskään vedota komission oikeuteen oikaista virheensä, kun otetaan huomioon ajan kuluminen. Tämän vuoksi oikeusvarmuuden periaatetta, joka liittyy aikaisempien päätösten koskemattomuuden kunnioittamiseen, on Forum 187:n mukaan loukattu.

72 Toisessa perusteessaan Forum 187 korostaa, että riidanalaiseen päätökseen sisältyvässä analyysissä, jonka mukaan koordinointikeskuksia koskeva verojärjestelmä kuuluu EY 87 artiklan 1 kohdan alaisuuteen, on useita virheitä. Argumentit ovat sen mukaan liian ylimalkaisia, koska tehty analyysi on luonteeltaan yleinen. Kyseisessä päätöksessä ei eroteta asianmukaisesti kansallisten verojärjestelmien välistä kilpailua ja yritysten välistä kilpailua. Forum 187 katsoo, että

päätös vaarantaa jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden verotuksen alalla. Käytännössä monet keskukset eivät saa mitään taloudellista etua kyseisestä järjestelmästä. Tämä ei merkitse Belgian valtiolle verotulojen menetystä, sillä jos järjestelmää ei olisi, suurinta osaa keskuksista ei olisi perustettu Belgiaan. Forum 187:n mukaan järjestelmällä ei luoda kilpailunrajoitusta, koska se on avoin kaikille monikansallisille yrityksille, jotka ainoastaan tarvitsevat keskusta rajat ylittävien palvelujen toimittamiseksi konsernin sisällä, eikä se myöskään vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lisäksi komissio on virheellisesti kääntänyt todistustaakan Belgian viranomaisten vahingoksi.

73 Kolmas peruste nojautuu sen perustellun luottamuksen loukkaamiseen, jonka komissio on saanut aikaan koordinointikeskusten osalta. Yhtäältä Forum 187:n mukaan ei ole varmaa, mitkä keskukset, jotka ovat saaneet luvan ennen 31.12.2000 mutta joiden lupa on uudistettu tai joiden lupaa on muutettu kyseisen päivän ja riidanalaisen päätöksen tekopäivän välisenä aikana, hyötyvät siirtymävaiheesta. Toisaalta siirtymävaihetta ei vahvisteta keskuksille, joiden lupa päättyy kyseisen päätöksen tekopäivän jälkeen. Kun otetaan huomioon, että keskuksen sulkeminen ja siirtäminen saattaa kestää jopa kaksi vuotta, komissio on virheellisellä tavalla keskittynyt yksinomaan luvan lainmukaiseen kestoon ottamatta huomioon käytännöllisiä ja toiminnallisia vaikeuksia, jotka johtuvat sen päätöksestä.

74 Neljännessä eli viimeisessä perusteessa vedotaan siihen, että riidanalaista päätöstä ei ole riittävästi perusteltu erityisesti niiden syiden osalta, jotka saivat komission peruuttamaan vuoden 1984 ja vuoden 1987 päätökset, eikä hyväksytyn siirtymävaiheen perustelujen osalta.

75 Vastauksena ensimmäiseen perusteeseen komissio väittää, että riidanalainen päätös perustuu EY 88 artiklaan. Sikäli kuin viittaus asetukseen N:o 659/1999 katsotaan tarpeelliseksi, komissio vetoaa kyseisen asetuksen 1 artiklan b alakohdan ii alakohtaan, jossa sisällytetään määritelmään "voimassa oleva

tuki" kaikki komission ja neuvoston aikaisemmin hyväksymät tuet. Käsiteltävänä olevassa asiassa vuoden 1984 ja vuoden 1987 päätökset eivät komission käsityksen mukaan ole esteenä komission toimille, koska kyseistä verojärjestelmää on hyvinkin pidettävä tukena, sillä edellytyksellä, ettei vaaranneta niiden perusteltua luottamusta, joita asia koskee.

76 Komissio kiistää myös kaikki argumentit, joihin Forum 187 on vedonnut toisen perusteensa yhteydessä. Tukijärjestelmää voidaan komission mukaan arvioida sen yleisten ominaispiirteiden perusteella. Komissio on ottanut perustellusti huomioon kaikki kyseisen järjestelmän vaikutukset kilpailuun. Riidanalainen päätös ei merkitse peiteltyä yhdenmukaistamista eikä jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden asettamista kyseenalaiseksi vaan pelkästään perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista. Tiettyjen yritysten erityisellä tilanteella ei ole merkitystä kyseessä olevan järjestelmän yleisen arvioinnin kannalta. Se seikka, että järjestelmä voi vaikutustensa vuoksi tuottaa verotuloja Belgian valtiolle, ei voi komission mukaan millään tavalla sulkea pois tuen olemassaoloa. Kyseisen järjestelmän valikoivuus johtuu nimenomaan siitä, että sen soveltaminen on rajoitettu monikansallisiin yrityksiin, jotka tuottavat palveluja konsernin sisällä. Komissio ei ole myöskään kääntänyt todistustaakkaa.

77 Kyseisen järjestelmän edunsaajien perustellun luottamuksen loukkaamiseen perustuvan kolmannen perusteen osalta komissio katsoo, että riidanalainen päätös sisältää riittävät siirtymäsäännökset.

78 Vastauksena neljänteen perusteeseen komissio katsoo, että kyseinen päätös on riittävän perusteltu.

Kiireellisyys ja intressivertailu

79 Belgian kuningaskunta ja Forum 187 tuovat esiin erityisesti haitan, joka johtuu siitä, ettei sellaisten koordinointikeskusten asemaa ole mahdollista uudistaa, joiden voimassa oleva lupa päättyy riidanalaisen päätöksen tiedoksiantopäivän jälkeen mutta ennen pääasiassa annettavaa ratkaisua. Kyseisen päätöksen soveltamisen seurauksena on niiden mukaan itse asiassa kyseisten keskusten toiminnan välitön lakkaaminen Belgiassa.

80 Belgian kuningaskunnan mukaan lähdeveron periminen kaikista koordinointikeskusten rahavirroista merkitsee suhteetonta ennakkomaksua valtiolle, koska lähdeveron kokonaismäärä on paljon suurempi kuin yhtiöveron kokonaismäärä, mikä johtaa lisäksi kaksinkertaiseen verotukseen. Yritysten on näin ollen pakko keskeyttää toimintansa ja siirtyä ulkomaille, mistä ne eivät enää myöhemmin palaa, kun otetaan huomioon toteutetut pitkäaikaiset investoinnit. Tämä koskee noin kymmentä keskusta.

81 Tämä vahinko tapahtuisi Belgian kuningaskunnan mukaan ennen pääasian oikeudenkäynnin päättymistä ja jopa ennen kuin Belgian kuningaskunta voi mukauttaa lainsäädäntöään ja tarjota yhteisymmärryksessä komission kanssa uuden järjestelmän, jolla voidaan antaa keskuksille puitteet jatkaa toimintaansa Belgiassa ja näin ollen välttää tällaiset haitalliset seuraukset. Belgian viranomaisten tiedoksi antaman uuden järjestelmän osittainen hyväksyminen ei mitenkään ratkaise tiettyjä olennaisia seikkoja, jotka koskevat erityisesti lähdeveroa.

82 Belgian kuningaskunnan mukaan sille aiheutuisi yritysten siirtymisestä vahinkoa kolmella tavalla. Ensinnäkin siitä aiheutuisi noin 450 työpaikan menetys, eikä näitä voitaisi korvata nykyisen taloudellisen kriisin ja kyseisen henkilöstön sangen erityisten pätevyysvaatimusten vuoksi. Toiseksi koordinointikeskusten sektori, jonka merkitys Belgialle on osoitettu, heikentyisi, ja Belgian maine kärsisi.

Belgian kuningaskunnan mukaan riittävän siirtymäkauden puuttuminen saattaisi näin kyseenalaiseksi keskusten pitkän aikavälin sijoittautumisstrategian. Kolmanneksi tämä kehitys merkitsisi Belgian valtiolle huomattavan verotulojen ja sosiaaliturvamaksujen lähteen menetystä sekä suoraan että epäsuorasti.

83 Forum 187 korostaa liiketoiminnallisia vaikeuksia, joita aiheutuisi sellaisille keskuksille, joiden lupa päättyy ennen pääasiassa annettavaa ratkaisua. Niiden toiminta samoin kuin sen konsernin toiminta, johon ne kuuluvat, häiriintyisi huomattavasti, jos niiden olisi pakko lopettaa toimintansa ilman, että niille myönnettäisiin riittävää siirtymäaikaa liiketoimintansa uudelleenjärjestämiseen. Koordinointikeskuksen äkillinen lakkauttaminen pakottaisi monikansallisen yrityksen muuttamaan perusteellisesti toimintatapaansa suurin kustannuksin ja taloudellisen toimintansa kannalta erittäin haitallisella tavalla. Se tekisi myös vaikeaksi olemassa olevien sopimusten siirtämisen muille yksiköille konsernin sisällä. Kyseiset seuraukset olisivat lisäksi peruuttamattomia. Forum 187:n mukaan vireillä on jo kahdeksan luvan uudistamista koskevaa hakemusta ja 28 tämänkaltaista hakemusta tullaan vielä esittämään.

84 Forum 187 mainitsee lisäksi niiden keskusten tilanteen, joiden lupa on uudistettu tai joiden lupaa on muutettu 1.1.2001 ja 17.2.2003 välisenä aikana. Jos riidanalainen päätös voi merkitä niiden suhteen kyseessä olevan järjestelmän välitöntä lakkaamista, tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta, joka sinänsä merkitsee vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, sekä huomattavia liiketoiminnallisia vahinkoja. Forum 187 peruutti kuitenkin tämän argumentin sen jälkeen, kun komissio oli hyväksynyt oikaisun kyseiseen päätökseen.

85 Belgian kuningaskunta ja Forum 187 väittävät, että intressivertailu vaikuttaa lykkäyksen myöntämisen eduksi. Kumpikin korostaa sitä seikkaa, että komissio on hyväksynyt koordinointikeskuksia koskevan järjestelmän 20 vuoden ajan ja myöntänyt siirtymäkauden vuoteen 2010 saakka, joten yhteisön intressi vastustaa lykkäystä on vähäinen. Belgian kuningaskunta korostaa erityisesti, että riit-

tävän ja tarkoituksenmukaisen siirtymäkauden myöntäminen on yhteisön intressien mukaista ja että etu, jota komissio tavoittelee kieltämällä välittömästi sen, minkä se on sallinut 20 vuoden ajan, ei voi ylittää kyseisen jäsenvaltion ja keskusten intressiä välttää vakava ja korjaamaton vahinko. Forum 187 korostaa konkreettista vahinkoa, joka sen jäsenille aiheutuisi tällaisesta kiellosta, ja vertaa sitä vähäiseen vaikutukseen, joka kyseisen järjestelmän aiheuttamalla kilpailun vääristymisellä oli.

86 Komissio katsoo puolestaan, että kiireellisyysedellytys ei täyty koordinointikeskusten eikä Belgian kuningaskunnan osalta.

87 Kyseisen jäsenvaltion väittämän vahingon osalta komissio esittää aluksi, että tämä ei voi vedota koordinointikeskuksille aiheutuviin vahinkoihin, koska nämä eivät muodosta Belgian talouden kokonaista sektoria, ja että käsiteltävänä olevassa asiassa kyseeseen tulee vain kymmenkunta keskusta.

88 Komissio väittää lisäksi, että vahinko, johon vedotaan, ei aiheudu riidanalaisen päätöksen välittömästä täytäntöönpanosta, koska siinä ei mitenkään kielletä keskusten säilyttämistä Belgiassa. Mahdolliset toiminnan lopettamiset ja muualle siirtymiset johtuvat komission mukaan kyseisten keskusten yksittäisistä päätöksistä, joissa otetaan huomioon tältä osin lukuisat parametrit, jotka eivät ole pelkästään verotukseen liittyviä.

89 Komission mukaan koordinointikeskuksia koskeva uusi verojärjestelmä on lisäksi mahdollistettu olennaisilta osin 23.4.2003 ja sen voimaantulosta voidaan päättää ilman lisäviivytyksiä. Kyseinen järjestelmä ei edellytä mitään suuria mukautuksia keskusten kirjanpitojärjestelmään. Komission mukaan se seikka,

että se on aloittanut tutkintamenettelyn tiettyjen järjestelmään liittyvien näkökohtien, kuten lähdeveroa koskevan vapautuksen osalta, ei ole keskuksille todellinen este. Se huomauttaa tältä osin, että yhtäältä lähdeveroa ei peritä kaikista koordinointikeskusten ja konserniin kuuluvien yhtiöiden välisistä rahavirroista vaan ainoastaan koroista, jotka keskus maksaa määräajoin kyseisille yhtiöille, ja että toisaalta yleisesti sovellettavaan vero-oikeuteen sisältyy lukuisia poikkeuksia, jotka koskevat kyseisen veron maksamista.

90 Väitetyn vahingon merkityksen osalta komissio kiistää ensinnäkin, että vahinko, jonka väitetään aiheutuvan riidanalaisen päätöksen välittömästä täytäntöönpanosta noin kymmenelle kyseessä olevalle koordinointikeskukselle, voitaisiin asianmukaisesti osoittaa ilman, että viitataan lainkaan kunkin yksilölliseen tilanteeseen. Se katsoo edelleen, että tämä mahdollinen vahinko on pelkästään taloudellista eikä saata millään tavalla vaaraan keskusten olemassaoloa. Lisäksi keskuksilla, jotka kuuluvat suuriin kansainvälisiin konserneihin, on käytössään tarvittavat taloudelliset keinot lisäkustannuksista selviytymiseksi. Väitettyjen sopimussitoumusten ja pitkän tähtäimen investointien osalta komissio korostaa, että Belgian kuningaskunnan hakemukseen ei sisälly mitään täsmällisiä tietoja. Lopuksi komissio katsoo, että keskukset ovat saaneet vuodesta 1997 lähtien lukuisia merkkejä niin, että ne ovat voineet ennakoida lopullisen päätöksen.

91 Koska kyseisille keskuksille ei aiheudu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, komissio päättelee, ettei myöskään Belgian kuningaskunnalle aiheudu vahinkoa. Lisäksi vaikka toiminnan lopettaminen tai siirtäminen toteutuisi noin kymmenen keskuksen osalta, tämän vaikutus Belgian talouteen ei olisi merkittävä. Belgian viranomaisilla olisi joka tapauksessa mahdollisuus torjua kaikki vahingot toteuttamalla viipymättä koordinointikeskuksia koskeva uusi järjestelmä.

92 Sen vahingon osalta, johon Forum 187 vetoaa, komissio muistuttaa, että keskukset, joiden lupa on uudistettu tai joiden toimilupaa on muutettu 1.1.2001 ja 17.2.2003 välisenä aikana, voivat edelleen käyttää hyväkseen lupaa.

93 Komission muita keskuksia koskevat huomautukset vastaavat pääosin huomautuksia, jotka on esitetty tämän määräyksen 88—90 kohdassa.

94 Intressivertailua varten komissio mainitsee myös sellaisten toimiensa täytäntöönpanoa koskevat intressit, jotka ovat muutoksenhaun kohteena, ja intressit, jotka koskevat sitä, ettei sen toiminta vääristymättömän kilpailun turvaamiseksi esty. Se vetoaa myös niiden kolmansien kilpailijoiden intresseihin, joille aiheutuu haittaa nykyisestä tilanteesta. Se seikka, että Belgian järjestelmää on pidetty haitallisena verotoimenpiteenä neuvoston työskentelyn yhteydessä, osoittaa komission mukaan, että on olemassa yhteisön intressi siihen, että järjestelmä joko lakkautetaan tai että sitä muutetaan. Se muistuttaa lisäksi, että riidanalainen päätös ei sisällä tukien takaisin perimistä koskevia toimenpiteitä, joten yhteisön edun pitäisi epäilemättä mennä kyseisten koordinointikeskusten edun edelle.

Arviointi

95 EY 242 artiklan ja EY 243 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, tai päättää tarpeellisista välitoimista käsiteltävänä olevassa asiassa.

96 Työjärjestyksen 83 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditusta välitoimesta määrääminen on ilmeisesti perusteltua.

97 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimista päättävä tuomioistuin voi siten lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (fumus boni juris) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että kantajan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu (asia C-110/97 R, Alankomaat v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1795, 24 kohta). Välitoimista päättävä tuomioistuin suorittaa myös tarvittaessa kyseessä olevien intressien vertailun.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen asiassa C-217/03 R

98 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti pääasiassa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei ole lähtökohtaisesti syytä tutkia välitoimimenettelyssä, ettei tällä tavoin oteta ennalta kantaa pääasiassa annettavaan ratkaisuun. Jos kuitenkin vedotaan siihen, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, välitoimista päättävän tuomioistuimen asiana on ratkaista, onko kanteen perusteella ilmeistä, että se tietyllä todennäköisyydellä otetaan tutkittavaksi (yhdistetyt asiat C-239/96 R ja C-240/96 R, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, määräys 24.9.1996, Kok. 1996, s. I-4475, 37 kohta).

99 Välitoimimenettelyn kiireellisyyden vuoksi sitä, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan väistämättä tutkia vain summaarisesti. Ratkaisulla, johon välitoimista päättävä tuomari päätyy, ei myöskään oteta kantaa ratkaisuun, jonka yhteisöjen tuomioistuin tekee pääasian kannetta tutkiessaan.

100 Komissio korostaa, että asiassa C-217/03 pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi. Riidanalainen päätös ei koske Forum 187:ää erikseen sen omien intressien perusteella eikä sillä perusteella, että se puolustaa sellaisten yritysten yhteisiä etuja, joita kyseinen päätös koskee erikseen.

101 Sen osalta, että on viitattu Forum 187:n omien etujen puolustamiseen, on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka yksityisten henkilöiden ryhmän yleisten ja yhteisten etujen puolustaminen ei riitä perusteluksi sille, että yhdistyksen nostama kumoamiskanne otetaan tutkittavaksi, yhdistys, jonka tehtävänä on puolustaa yritysten yhteisiä etuja, voi kuitenkin nostaa tällaisen kanteen komission lopullisesta päätöksestä valtiontukiasiassa, jos se voi vedota omaan intressiin nostaa kanne erityisesti, koska toimi, jonka kumoamista vaaditaan, vaikuttaa sen neuvotteluasemaan (yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, 20—24 kohta ja asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 29 ja 30 kohta).

102 Osoittaakseen oman intressinsä nostaa kanne käsiteltävänä olevassa asiassa Forum 187 korostaa sen seikan lisäksi, että se on osallistunut aktiivisesti kyseessä olevan toimenpiteen tutkintamenettelyyn, siihen, että se edustaa kaikkia koordinointikeskuksia ja että riidanalainen päätös vaikuttaa sen omaan olemassaoloon.

103 Vaikka komissio vastasi näihin argumentteihin korostamalla, että riidanalainen päätös ei merkitse Forum 187:n jäsenten poistamista tai karkottamista Belgiasta, on kuitenkin totta, että erityiset olosuhteet, joihin kyseinen yhdistys on vedonnut, edellyttävät yhtäältä kyseisen päätöksen todellisen merkityksen sekä sen ennakoitavissa olevien yhdistykseen kohdistuvien seurausten arviointia ja toisaalta voivat herättää kysymyksen siitä, voiko yhdistys, jonka olemassaolon oikeutukseen päätös vaikuttaa, tämän vuoksi vedota omaan intressiinsä vaatiakseen sen kumoamista.

104 Sen osalta, että Forum 187 viittaa jäsentensä, joita riidanalainen päätös sen mukaan koskee erikseen, etujen puolustamiseen, on syytä korostaa, että vaikka käsiteltävänä olevassa asiassa päätös koskee yleistä tukijärjestelmää, mikä näyttäisi johtavan siihen, että tällaisesta järjestelmästä etua saavan yrityksen

mahdollista kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, päätös sisältää myös siirtymäsäännöksiä, jotka vaikuttavat suoraan toimijoiden suljettujen ryhmien eli sellaisten koordinointikeskusten kohtaloon, joilla oli lupa jo riidanalaisen päätöksen tiedoksiantohetkellä ja joiden lupaa ei voida enää uudistaa tai joiden lupa päättyy ennakoitua aiemmin 31.12.2010.

105 Siitä, voidaanko kyseisten toimijoiden kanne ja niin muodoin niitä edustavan yhdistyksen kanne ottaa tutkittavaksi, ei voida päättää välitoimivaiheessa.

106 On itse asiassa todettava, että tapauksessa, jossa yritys oli saanut lainvastaisesti tukea, jonka komissio oli määrännyt perittäväksi takaisin, yhteisöjen tuomioistuin otti tutkittavaksi kumoamiskanteen, jonka kyseinen yritys oli nostanut komission kielteistä päätöstä vastaan, ja näin tapahtui, kun kyseinen päätös koski tukijärjestelmää (asia C-15/98 ja C-105/99, Italia ja Sardegna Lines v. komissio, tuomio 19.10.2000, Kok. 2000, s. I-8855, 31—35 kohta).

107 Näin ollen vaikka käsiteltävänä olevan asian olosuhteet näyttävät erilaisilta, yhteisöjen tuomioistuimen tutkittavaksi ottamista koskeviin kysymyksiin liittyvä oikeuskäytäntö ei näytä riittävän vakiintuneelta, jotta voitaisiin päätyä tämän menettelyn yhteydessä siihen, että Forum 187:n kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi siltä osin kuin tämä pyrkii puolustamaan jäsentensä etuja.

108 Edellä esitetty huomioon ottaen Forum 187:n esittämää lykkäämistä koskevaa hakemusta ei voida hylätä sillä perusteella, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Lykkäämistä koskevien hakemusten kohde

109 Kun asiaa tiedusteltiin suullisen käsittelyn aikana, asian C-217/03 R hakija vahvisti, että koska riidanalaista päätöstä oli oikaistu, sen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus vastasi väljemmästä sanamuodostaan huolimatta pääosin asiassa C-182/03 R esitettyä hakemusta.

Riidanalaisessa päätöksessä vahvistetun siirtymäjärjestelyn ulottuvuus

110 Kun otetaan huomioon riidanalaisen päätöksen oikaisu ja erilaiset mielipiteet, joita asianosaiset ovat esittäneet kirjallisen menettelyn yhteydessä, on aluksi syytä täsmentää kyseisellä päätöksellä vahvistetun siirtymäjärjestelyn täsmällinen ulottuvuus.

111 Tältä osin asianosaiset ovat suostuneet tätä menettelyä varten viittaamaan riidanalaiseen päätökseen sellaisena kuin se on oikaistuna ja sellaisena kuin komissio on tulkinnut sitä kirjallisissa huomautuksissaan (ks. tämän määräyksen 69 kohta), kun niiltä on tiedusteltu asiaa suullisen käsittelyn aikana.

112 Näissä olosuhteissa on syytä tätä menettelyä varten tulkita riidanalaista päätöstä niin, että kaikki koordinointikeskukset, joilla oli lupa kyseisen päätöksen tiedoksiantopäivänä, voivat edelleen käyttää sitä hyväkseen siihen asti, kun niiden yksittäinen lupa päättyy, ja enintään 31.12.2010 saakka.

113 Edellä esitetyn perusteella ei ole syytä ottaa huomioon varsinkaan Belgian kuningaskunnan uutta perustetta, joka on esitetty tämän määräyksen 63 kohdassa, eikä Forum 187:n esittämiä argumentteja, jotka koskevat keskuksia, joiden lupa on uudistettu tai joiden lupaa on muutettu 1.1.2001 ja riidanalaisen päätöksen tiedoksiantopäivän välisenä aikana, sellaisina kuin kyseiset näkemykset on esitetty tiivistettynä tämän määräyksen 84 kohdassa.

Fumus boni juris

114 Lykkäämistä koskevien hakemusten arvioimiseksi on asianmukaista tarkastella aluksi erityisesti perusteita, jotka koskevat asianmukaisten siirtymätoimenpiteiden puuttumista riidanalaisesta päätöksestä, mikä mahdollistaa sen jälkeen Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n väittämän vahingon paremman tarkastelun laajemmasta näkökulmasta. Kyseisessä päätöksessä tarkoitettujen siirtymätoimenpiteiden asianmukaisuutta koskeva kysymys on itse asiassa tämän oikeudenkäynnin ydinkysymys. Yhtäältä lykkäämistä koskevien hakemusten kohteena on juuri suotuisamman siirtymäjärjestelyn saavuttaminen. Toisaalta väitetty kiireellisyys perustuu siihen, että mainittuun päätökseen sisältyvien siirtymätoimenpiteiden katsotaan olevan luonteeltaan epäasianmukaisia.

115 Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n riidanalaisen päätöksen siirtymäsäännöksiin kohdistamassa kritiikissä vedotaan EY 88 artiklan 2 kohtaan sekä periaatteisiin, jotka koskevat oikeusvarmuutta, kyseisen jäsenvaltion ja koordinointikeskusten perustellun luottamuksen suojaa, oikeasuhteisuutta ja yhdenvertaista kohtelua.

116 Fumus boni juris -edellytyksen arvioinnin yhteydessä välitoimista päättävän tuomarin tehtävänä ei ole ratkaista lopullisesti näitä perusteita. Tällä varauksella on kuitenkin todettava, että ne vaikuttavat vakavilta.

117 Riidanalaisen päätöksen ulottuvuuden arvioimiseksi on syytä palauttaa aluksi mieleen asiayhteys, johon kyseinen päätös liittyy. Toimen täytäntöönpanon lykkäämisessä ei voida olla ottamatta huomioon oikeudellista kehystä, johon kyseinen toimi liittyy.

118 Kukaan asianosaisista ei ole kiistänyt sitä, että kyseisen järjestelmän soveltamista voidaan jatkaa siltä osin kuin komissio ei ollut todennut, että järjestelmä ei soveltunut yhteismarkkinoille, koska komissio oli aikaisemmin katsonut, että koordinointikeskuksia koskeva verojärjestelmä ei sisältänyt EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea (ks. samoin olemassa olevan tukijärjestelmän osalta asia C-387/92, Banco Exterior de España, tuomio 15.3.1994, Kok. 1994, s. I-877, 20 kohta ja asia C-400/99, Italia v. komissio, tuomio 9.10.2001, Kok. 2001, s. I-7303, 61 kohta).

119 Ensi näkemältä vaikuttaa myös siltä, että komission Belgian kuningaskunnalle osoittamalla hyödyllisiä toimenpiteitä koskevalla ehdotuksella ja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella myöhemmin 27.2.2002 tehdyllä päätöksellä ei ollut itsenäisiä oikeusvaikutuksia kyseiseen jäsenvaltioon tai koordinointikeskuksiin nähden. Erityisesti määrittely olemassa olevaksi tueksi ja mainitun tuen yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskevat epäilyt, sellaisina kuin ne ilmaistiin kyseisessä päätöksessä, olivat luonteeltaan väliaikaisia eivätkä merkinneet sitä, että komissio olisi päättänyt muuttaa vuoden 1984 ja vuoden 1987 päätöksiä. Ei voitu nimittäin sulkea pois sitä, että komissio tekee asianomaisten tahojen muodollisen tutkintamenettelyn yhteydessä esittämien tietojen perusteella erilaisen päätelmän ja katsoo lopullisesti, että koordinointikeskuksia koskeva järjestelmä ei sisällä tukea tai että se sisältää ainoastaan perustamissopimuksen mukaisia tukielementtejä. On syytä korostaa tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näillä perusteilla jättänyt tutkittavaksi ottamatta asiassa T-276/02, Forum 187 vastaan komissio, 2.6.2003 antamallaan määräyksellä (Kok. 2003, s. II-2075) Forum 187:n mainitusta 27.2.2002 tehdystä päätöksestä nostaman kumoamiskanteen.

120 Belgian kuningaskunta ja Forum 187 eivät siis voineet välttämättä odottaa, että komissio tekee päätöksen, joka on sisällöltään riidanalaisen päätöksen kaltainen.

121 Nämä eivät myöskään voineet etukäteen tietää ajankohtaa, jolloin komissio ilmaisisi kantansa.

122 Näiden seikkojen perusteella on syytä tarkastella summaarisesti Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n esittämien kanneperusteiden valossa riidanalaiseen päätökseen sisältyvien siirtymäsäännösten asianmukaisuutta.

123 Kyseisen jäsenvaltion osalta vaikuttaa ensi näkemältä siltä, että riidanalaisen päätöksen päätösosasta johtuvat velvollisuudet tehdä tai jättää tekemättä koskevat sitä kyseisen päätöksen tiedoksiantopäivästä lukien ilman erityistä määräaikaa tähän valmistautumista varten. Lisäksi Belgian kuningaskunnalla on mahdollisuus sallia siirtymävaihe ainoastaan voimassa olevien lupien osalta eikä se voi enää uudistaa mitään lupia.

124 Tässä vaiheessa ei voida sulkea pois sitä, että kyseisen määräajan puuttuminen tekee riidanalaisesta päätöksestä lainvastaisen, koska kyseessä on EY 88 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sellaisen sääntelyn uudelleentarkastelu, jonka komissio oli siihen saakka hyväksynyt.

125 Komissio tosin korostaa, että kun otetaan huomioon osaksi myönteinen asenne, jonka se omaksui 23.4.2003 tehdyssä päätöksessä, Belgian kuningaskunnalla oli mahdollisuus toteuttaa välittömästi uusi verojärjestelmä koordinointikeskuksia varten.

126 Joka tapauksessa tämä argumentti, vaikka sillä voi olla tiettyä merkitystä kiireellisyyden arvioinnin yhteydessä, vaikuttaa sitä vastoin ensi näkemältä

vähemmän vakuuttavalta fumus boni juriksen arviointivaiheessa, koska riidanalaisen päätöksen pätevyyttä on arvioitava sen tekoajankohdan mukaan.

127 Koordinointikeskusten osalta ei voida myöskään hylätä suoralta kädeltä sitä ajatusta, että niillä on voinut olla tietty perusteltu luottamus sellaisten siirtymätoimenpiteiden hyväksymiseen, jotka koskisivat kohtuullisen ajan kaikkia keskuksia riippumatta niille myönnetyn luvan päättymisen ajankohdasta, siinä tapauksessa, että komissio tekisi kielteisen päätöksen.

128 Kaikista näistä seikoista seuraa, että tässä vaiheessa ei voida hylätä Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n väitteitä, joiden mukaan komission olisi pitänyt myöntää määräaika kyseiselle jäsenvaltiolle, jotta se olisi voinut mukautua riidanalaiseen päätökseen, ja koordinointikeskuksille, joiden lupa päättyi lyhyellä aikavälillä, jotta ne olisivat voineet järjestää toimintansa uudelleen, tämän kuitenkaan rajoittamatta pääasian kanteen tarkastelun yhteydessä suoritettavia arviointeja.

129 Näin ollen on syytä jatkaa niiden olosuhteiden tarkastelua, joihin vaaditun lykkäyksen myöntäminen on sidoksissa.

Kiireellisyys ja intressivertailu

130 Vaaditun lykkäyksen kiireellisyyden arvioimiseksi on tutkittava, ovatko välitoimet tarpeellisia sellaisen vakavan vahingon välttämiseksi, jota ei voitaisi korjata edes kantajalle edullisella ratkaisulla pääasiassa.

131 Tältä osin on ilmeistä, että koordinointikeskuksia koskevan verojärjestelmän lakkaaminen lähes välittömästi keskusten yhden ryhmän osalta, nimittäin niiden, joiden lupa päättyy lyhyellä aikavälillä, voi aiheuttaa seurauksia, jotka ovat jokseenkin vakavia ja ainakin korjaamattomia.

132 Kyseinen vahinko ei rajoittuisi ainoastaan mahdollisiin kielteisiin taloudellisiin seurauksiin, joita riidanalaisesta päätöksestä aiheutuisi koordinointikeskuksille, joiden lupa päättyy kyseisen päätöksen tiedoksiantoa seuraavien kuukausien aikana.

133 Itse asiassa riidanalainen päätös synnyttää oikeudellisen epävarmuuden tilanteen, joka on haitallinen sekä Belgian kuningaskunnan että niiden konsernien kannalta, joihin kyseiset koordinointikeskukset kuuluvat, koska siinä pyritään lopettamaan monien vuosien ajan käytössä olleen järjestelmän soveltaminen odottamatta yleistä ja lopullista arviointia sitä seuraavan järjestelmän ansioista.

134 Kyseisellä jäsenvaltiolla on kuitenkin tietty intressi erityisesti tämän määräyksen 82 kohdassa esitetyillä perusteilla sen suhteen, että sillä olisi mahdollisuus tarjota talouden toimijoille oikeudellinen ja verotuksellinen toimintaympäristö mahdollisuuksien mukaan ilman epävarmuustekijöitä.

135 Myös koordinointikeskusten erityistä verojärjestelmää koskevan sääntelyn puuttuminen tiettyjen koordinointikeskusten osalta nykyisen järjestelmän lakkaamisen ja uuden järjestelmän voimaantulon välisenä aikana näyttää voivan aiheuttaa huomattavia vaikeuksia.

136 Komissio väittää kuitenkin, että Belgian kuningaskunta voi välttää väitetyn vahingon ottamalla käyttöön uuden järjestelmän, joka on riidanalaisen päätöksen ja 23.4.2003 tehdyn päätöksen mukainen.

137 Ei vaikuta kuitenkaan mahdolliselta välitoimista määrättäessä arvioida, missä määrin Belgian kuningaskunnan on itse asiassa mahdollista perustaa kiireellisesti uusi järjestelmä, jossa ei rikottaisi kumpaakaan näistä kahdesta päätöksestä.

138 Komissio on velvoittanut riidanalaisella päätöksellä kyseisen jäsenvaltion lakkauttamaan koordinointikeskuksia koskevan järjestelmän tai muuttamaan sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi antamatta kuitenkaan tätä varten mitään tarkkoja ohjeita tarvittavien muutosten täsmällisestä luonteesta. Ohjeiden puuttuminen näyttää vahvistavan sen, että kyseessä olevan jäsenvaltion tehtävä on vaikea.

139 Tällaista hypoteettista verojärjestelmää, joka voisi tulla voimaan välittömästi ennen muodollisen tutkintamenettelyn päättymistä, koskevat yksityiskohtaiset säännöt eivät käy ilmi selvästi myöskään 23.4.2003 tehdystä päätöksestä. Vaikka komissio on hyväksynyt periaatteen, jonka mukaan koordinointikeskusten verotettavat tulot määritetään kiinteämääräisesti, se näin vastustaa väliaikaisesti sitä, että niiden konsernien yhtiöiden, joihin keskukset kuuluvat, keskuksille myöntämiä epänormaaleja ja vapaaehtoisia etuja ei lisätä kyseisen menetelmän mukaiseen veron perusteeseen.

140 Lisäksi Belgian kuningaskunta väitti suullisen käsittelyn aikana vastauksena komission huomautuksiin, että uutta verojärjestelmää ei voida saattaa osittain voimaan tekemällä nopeasti kuninkaan päätös vaan että se edellyttää luonteeltaan lainsäädännöllisiä muutoksia.

141 Voidaan siis katsoa, että se riski, että riidanalaisen päätöksen välittömän soveltamisen seurauksena syntyy vaikeasti korjattavissa olevia vahinkoja, on riittävällä tavalla osoitettu.

142 Näissä olosuhteissa välitoimista päättävän tuomarin on punnittava riskejä, jotka liittyvät kaikkiin mahdollisiin vaihtoehtoihin. Konkreettisesti tämä merkitsee sen tarkastelua, meneekö Belgian kuningaskunnan ja Forum 187:n intressi saada lykätyksi osittain riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa sen välitöntä soveltamista koskevan intressin edelle vai ei. Tässä tarkastelussa on päätettävä, voidaanko riidanalaisen päätöksen välittömän täytäntöönpanon vaikutukset poistaa siinä tapauksessa, että pääasiasta päättävä tuomioistuin mahdollisesti kumoaa päätöksen, ja päinvastoin, miltä osin lykkäämisellä estetään riidanalaisella päätöksellä tavoiteltujen päämäärien toteutuminen, jos pääasian kanne hylätään (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 50 kohta ja asia C-180/96 R, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, määräys 12.7.1996, Kok. 1996, s. I-3903, 89 kohta).

143 Tältä osin on todettava, että lukuun ottamatta yleistä etua, joka liittyy yhteisön toimielinten toimien soveltamiseen, komissio ei ole mitenkään selittänyt sen sisämarkkinoille koituvan vahingon ulottuvuutta, joka aiheutuisi, jos koordinointikeskuksia koskevan nykyisen verojärjestelmän lakkauttamiseen asteittain 31.12.2010 mennessä ei liittyisi sitä, että lupien uudistamista koskevaa riidanalaista kieltoa sovelletaan välittömästi.

144 Päinvastoin korostaessaan kyseeseen tulevien koordinointikeskusten vähäistä määrää komissio on pikemminkin tuonut esiin, että vaadittu lykkäys ei aiheuttaisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Lisäksi se on myöntänyt suullisen

käsittelyn aikana, että sen käsiteltäväksi ei ole tullut kanteluita kilpailijoilta, jotka olisivat voineet kyseisten yritysten kehitystä vertailemalla osoittaa sellaisia konkreettisia vaikutuksia kilpailun vääristymiseen, joita lykkääminen voisi aiheuttaa.

145 Kuten edellä olevista seikoista ilmenee, vaikuttaa sen sijaan siltä, että lykkäyksen myöntämättä jättämisestä Belgian kuningaskunnalle ja Forum 187:lle aiheutuvat seuraukset eivät ole hypoteettisia eivätkä vailla tiettyä vakavuutta.

146 Käsiteltävänä olevassa asiassa on myös ratkaisevaa, että jos vaadittua lykkäystä ei myönnetä, pääasiassa näille asianosaisille annettava suotuisa päätös ei olisi kovinkaan tehokas ainakaan siltä osin kuin se koskee riidanalaisen päätöksen siirtymäjärjestelyä, koska on selvää, että mahdolliset rahoitukselliset toimenpiteet eivät ole omiaan palauttamaan koordinointikeskuksia koskevan lainsäädännöllisen kehyksen vakautta taannehtivasti.

147 Sitä paitsi on otettava huomioon se seikka, että Belgian kuningaskunta on toiminut valppaasti estääkseen väitetyn vahingon syntymisen. Kyseinen jäsenvaltio on itse asiassa antanut komissiolle tiedoksi toukokuussa 2002 olemassa olevaan järjestelmään tehtävät muutokset vastatakseen komission hyödyllisiä toimenpiteitä koskevassa ehdotuksessa ilmaisemaan huoleen.

148 Näin ollen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano on määrättävä lykättäväksi siltä osin kuin siinä kielletään Belgian kuningaskuntaa uudistamasta kyseisen päätöksen tiedoksiantopäivänä voimassa olleita koordinointikeskusten lupia. On syytä täsmentää, että tämän määräyksen perusteella tapahtuvien mahdollisten uudistamisten vaikutukset eivät voi ulottua pitemmälle kuin siihen saakka, kun pääasiassa on annettu ratkaisu.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Belgian kuningaskunnan Belgiaan sijoittautuneiden koordinointikeskusten hyväksi toteuttamaa tukijärjestelmää koskevan 17 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 564 lopullinen täytäntöönpanoa lykätään siltä osin kuin siinä kielletään Belgian kuningaskuntaa uudistamasta kyseisen päätöksen tiedoksiantohetkellä voimassa olleita koordinointikeskusten lupia.**

2) **Tämän määräyksen nojalla mahdollisesti tapahtuvien uudistamisten vaikutukset eivät voi ulottua pitemmälle kuin siihen saakka, kun pääasiassa on annettu ratkaisu.**

3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti